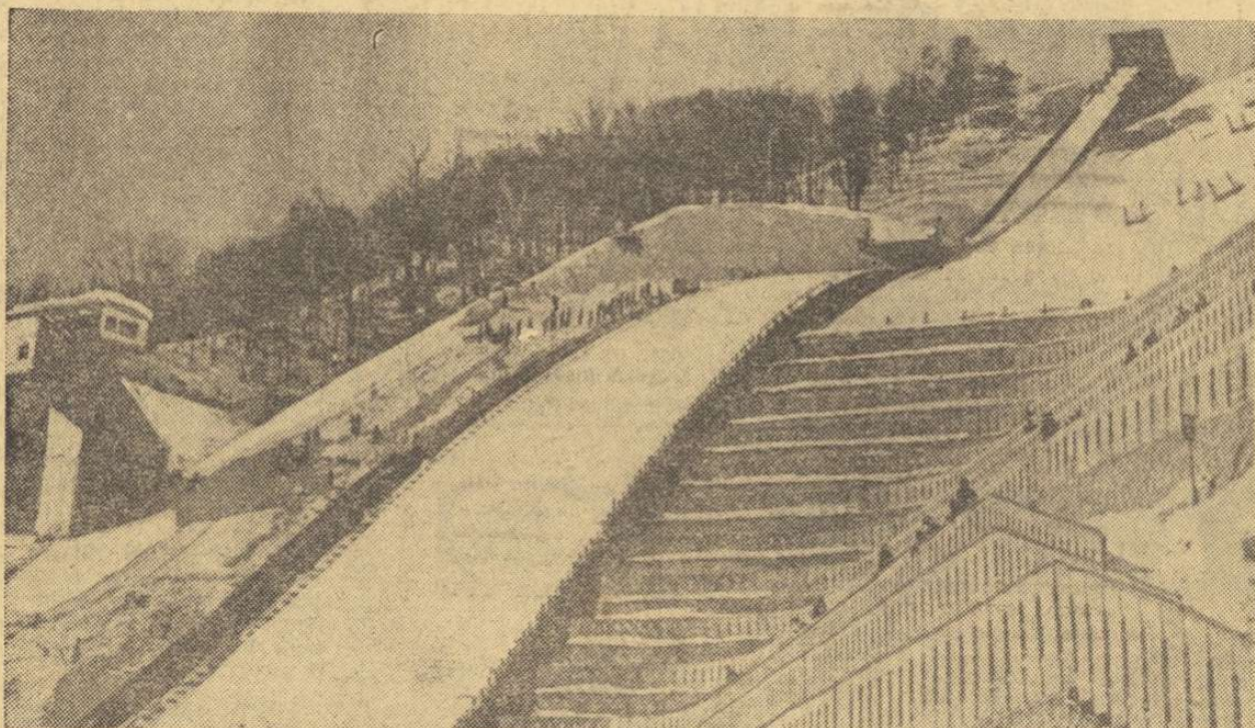


1972-anul Jocurilor Olimpice



AU MAI RĂMAS 35 DE ZILE! Se spune că trambulina de sărituri cu schiurile de pe muntele J.O. de iarnă—Sapporo 3—13 februarie 1972

BIATLON — 20 km individual și 4x7,5 km echipă
BOB — 2 persoane și 4 persoane
HOCHET PE GHEATĂ
PATINAJ ARTISTIC — femei și bărbați individual și perechi
PATINAJ VITEZĂ — femei: 500 m, 1000 m, 1500 m, 3000 m; bărbați: 500 m, 1000 m, 1500 m, 3000 m, 5000 m, 10000 m.
SANIUTE — femei: simplu; bărbați: simplu și dublu.
SCHI alpin — femei: slalom, slalom uriaș și coborâre; bărbați: slalom, slalom uriaș și coborâre; fond: femei: 5 km, 10 km, 15 km, 30 km; bărbați: 15 km, 30 km, 50 km, 100 km, 150 km, 200 km, 300 km, 500 km, 1000 km, 1500 km, 2000 km, 2500 km, 3000 km, 3500 km, 4000 km, 4500 km, 5000 km, 5500 km, 6000 km, 6500 km, 7000 km, 7500 km, 8000 km, 8500 km, 9000 km, 9500 km, 10000 km.
SCHI nordic — femei: slalom, slalom uriaș și coborâre; bărbați: slalom, slalom uriaș și coborâre; fond: femei: 5 km, 10 km, 15 km, 30 km; bărbați: 15 km, 30 km, 50 km, 100 km, 150 km, 200 km, 300 km, 500 km, 1000 km, 1500 km, 2000 km, 2500 km, 3000 km, 3500 km, 4000 km, 4500 km, 5000 km, 5500 km, 6000 km, 6500 km, 7000 km, 7500 km, 8000 km, 8500 km, 9000 km, 9500 km, 10000 km.

In pragul Anului Nou constatăm că iminența Jocurilor Olimpice din 1972 suscită un interes crescând în opinia publică mondială (și nu numai sportivă). Întâlnirile cvadrizionale ale celor mai buni sportivi din lume — sub semnul păcii și al prieteniei — concentrează atenția publicului larg spre arenele olimpice, dar și spre cei ce se vor întrece pentru medaliile sau locurile de onoare.

Tubitorii de sport din țara noastră manifestă o curiozitate firească legată de posibilitățile și șansele candidaților olimpici români. Evoluțiile sportivilor noștri nu-i lasă indiferenți pe cei ce-i prețuiesc și-i susțin în eforturile lor de a consolida prestigiul țării și în acest domeniu.

Acum când nu mai sînt decît exact 35 de zile pînă la inaugurarea Jocurilor Olimpice de iarnă de la Sapporo, cînd nu au mai rămas decît 240 de zile pînă la deschiderea festivă a Jocurilor Olimpice de vară de la München, febra pregătirilor care a cuprins pe participanți sau candidați este însoțită de o lucidă apreciere a obiectivelor urmărite. Remarcabilă, în acest sens, ni se pare — spre deosebire de alte perioade preolimpice — participarea mult mai conștientă a sportivilor înșiși la întocmirea planurilor de pregătire, precum și la analiza posibilităților de succes. Arbitrar unor asemenea calcule — determinat de o seamă de factori imprevizibili — nu scade cu nimic valoarea aspirațiilor emise de sportivi. Dim-

trimis pe locul 5, privindu-l de o meritată medalie de bronz în competiția de biatlon de la Innsbruck, pe György Wilhelm (pe care tovarășii lui munteni l-au poreclit în șagă Gheorghe Vilmos). Acest rezultat a lansat pe biatloniștii români în lumea sportului mondial cu mult mai multă forță decît palidul prezență anterioară la Jocurile Olimpice ale concurenților noștri la proba de patinaj militar. În peisajul de la Makomanai, în imediata apropiere a Satului olimpic, biatloniștii noștri se prezintă acum cu o echipă foarte matură, a cărei forță în alergarea pe schiuri s-a ameliorat și căreia i-ar mai fi necesară o concentrare (paradoxal) destinată în momentul de tragere. În aceste condiții, nădejile sînt îndreptățite pen-

PRIMA MEA OLIMPIADĂ



Am trăit bucuria imensă de a câștiga campionatul mondial și totuși trebuie să mărturisesc că îi invidiam pe cei cuprinși de furiile întrecerilor olimpice! Iată, acum ni se oferă și nouă, handbolistilor, această posibilitate. Numai gîndindu-mă că vom participa la Jocurile Olimpice, și mă simt furiat. Speranțele pe care și le pun în noi susținătorii noștri, mă copleșesc și mă încurajează.

CRISTIAN GAȚU

ticularități ce nu pot fi neglijate în calculul sincer al șanselor. Este evident, mai ales în ultimele decenii, că fiecare nouă ediție a Jocurilor Olimpice ascute lupta sportivă — și nu numai pentru victorie, ci și pentru locurile de onoare. Bătălia aceasta aprigă a făcut ca nu numai medaliile de aur, nu numai medaliile în general, ci orice loc printre primii 10 în lumea olimpică extrem de valoroasă să fie dorite, căutate. Pe de altă parte, scala acum mai largă — fără a fi diluată — a aspirațiilor, face mult mai pretențios procesul de pregătire.

Prin poziția lor geografică, Jocurile de la München devin extrem de accesibile sportivilor din țările europene, care nu vor întîrzia să ridice simțitor recordul înscrierilor la mai toate disciplinele din program. Această împrejurare va avea un efect direct asupra țării întrecătorilor. Principalele forțe olimpice prin tradiție — echipele U.R.S.S. și S.U.A. — vor avea acum de suportat asaltul viguros al formațiilor R.D. Germane și R. F. a Germaniei (care beneficiază și de suportul publicului local), în concurență pentru medaliile și puncte. Pe de altă parte, țări cu tradiție olimpică (Anglia, Italia, Australia, Franța, Suedia) care au pierdut unele poziții, vor face eforturi pentru a le recîștiga. În acest calcul strategic nu trebuie uitate nici țările state africane care se angajează cu tot mai multe veleități în înverșunata cursă olimpică.

BĂTĂLIE APRIGĂ

PENTRU

LOCURI DE ONOARE

La ultima ediție a Jocurilor Olimpice de vară, de la Ciudad de Mexico, în 1968, sportul românesc a cules cel mai mare număr de medaliile din istoria campaniilor sale olimpice, înregistrînd și cel mai bun punctaj de pînă acum. Cu cele 15 medaliile obținute, sportivii noștri s-au clasat (în ierarhia neoficială stabilită de statisticieni) pe locul al 12-lea din 113 țări care și-au trimis reprezentanții în Mexic și din 44 de țări care au cucerit medaliile. În aceste împrejurări, totalizînd 100,5 puncte (acordate pentru locurile 1-6) sportul nostru s-a situat pe locul al 13-lea din 53 de țări care au reușit să acumuleze puncte. Palmareșul acesta nu poate fi considerat decît un etalon cu totul teoretic și cu valoare mai curînd istorică, pentru că între timp s-au petrecut importante mutații pe tabloul sportului mondial, iar Jocurile de la Oberwiesenthal prezintă par-

PEȘTELE CEL MARE

Nu greu de ce se spune că e mai greu să păstrezi decît să câștigi. Le noi, în Delta, oamenii au dat pește cel mare, o să-l mai prindă și a doua oară. Eu am fost campion olimpic, acolo în Mexic. Cînd glumesc cu băieții, le spun: oare de ce n-aș mai fi iarăși și la München? Dacă-i așa, imi zic ei, tot glumind, ia-ți și năvodul cu tine...

IVAN PATZAICHIN



A 6-a OLIMPIADĂ

Ori de cîte ori aud oamenii vorbind despre „campiona olimpică Lia Manoliu” nu-mi vine a crede, nici eu însăși, că aceea sînt eu. Dar tot aș vrea să cred că în clipele mele de tristețe, mă duc la vitrina în care păstrează medalia olimpică, o iau în mînă și mă consolez. Da, vreau să particip pentru a găsca oară la Olimpiadă, deși știu că va fi greu chiar să-mi fac loc în echipa națională.

LIA MANOLIU

terilor ce se preconizează pentru anul următor, se poate aprecia că delegația olimpică a României se va prezenta la München cu posibilități de a cuceri medaliile și de a obține puncte. În prima linie se înscriu tot sporturile prin tradiție preponderente în palmaresul nostru: lupte, caiac-canoe, box, atletism, scrimă, handbal, tir. De asemenea, locuri bune în clasamente se pot ocupa la canotaj, fotbal, gimnastică, polo, volei.

Asemenea prognoze sînt firește în primul rînd în funcție de nivelul de pregătire a sportivilor noștri și de seriozitatea și tăria aspirațiilor lor. Totalizarea acestor nădejdi este un joc hazardat, de aceea ne vom rezuma a trece în revistă unele dintre principalele intenții ale sportivilor noștri, la limita lor maximă, aceea permisă desigur de obiectivele, printre care nu în ultimul rînd existența unor intenții similare la toți concurenții lor din arena olimpică.

care în mod obișnuit reprezentanții noștri s-au distins.

Chiar și o privire fugară asupra calendarului de la München revelează extensia unică a programului galelor de box. Nici un alt sport nu acoperă 12 zile de întreceri (cu o singură zi de pauză între semifinale și finale). Această situație denotă pe de o parte participarea masivă a pugiliștilor amatori din lumea întreagă, iar pe de altă parte subliniază dificultatea excepțională a competiției, căile extrem de aspre de acces spre locurile fruntașe.

TRADIȚIA TIRULUI



Din 1952 pînă în 1960 inclusiv s-a creat tradiția medaliei de aur a tirului românesc. Apoi, la ultimele două ediții olimpice, noi cei de la pistol viteză am stabilit permanența medaliilor de argint. Cred că e cazul să ne întoarcem la tradiția de aur! Dar pentru asta nu e suficient să vrem, trebuie să și muncim, în liniște și cu curaj multe.

MARCEL ROȘCA

În aceste condiții, speranțele boxului românesc de a obține trei medaliile nu pot fi considerate prea modeste.

Nu mai puțin încărcat pare programul la scrimă, dar aici e vorba de patru arme diferite. În mod justificat, aspirațiile cele mai optimiste privește aici pe reprezentanții floretei, la ambele sexe. Fetele și-au propus să urce cu echipa pe podium, iar pe una dintre ele s-o propulseze în turneul final (locurile 1-6). La fel au gîndit băieții pentru proba individuală, urmînd ca echipa să încerce a se clasa printre primele 5 formații din lume. Sabreii și spadaiștii vor încerca să spargă gheața timidității care i-a handicapat de atîtea ori pînă acum.

NUMAI CAMPION AL LUMII?



În 1968 — cînd aveam doar 19 ani și eram lipsit de experiență — n-am ajuns prea departe în turneul olimpic de lupte greco-romane. În 1969 am devenit campion al lumii. În 1970 — din nou. Anul acesta, un accident aflat m-a lînat departe de saltea. Dar acum mă simt iarăși bine, în stare să sfîrșesc stînci. Se îndoaie oare cineva ci de mult doresc să devin campion olimpic?

GHEORGHE BERCEANU



AU MAI RĂMAS 240 DE ZILE!

O parte din instalațiile sportive care vor beneficia de uriașul acoperiș translucid (în prim-plan piscina olimpică, în fundal: Satul olimpic)

J. O. de vară — München 26 august-10 septembrie 1972

ATLETISM — femei: 100, 200, 400, 800, 1500, 100 m, 4x100, 4x400, lungime, înălțime, greutate, disc, suliță, pentation; bărbați: 100, 200, 400, 800, 1500, 5000, 10000, 10 m, 400 m, 800 m, 1500 m, 5000 m, 10000 m, 20 km marș, 50 km marș, maraton, lungime, înălțime, triplușalt, prîjina, greutate, disc, suliță, ciocan, decation
BASCHET — bărbați
BOX — 11 categorii
CANOTAJ — bărbați: simplu, S2+1, S2r, S2v, S4+1, S4 și S4+1
CALĂRIE — proba completă individual și pe echipe, dressaj individual și pe echipe, Marele premiu al națiunilor, obstacole individual și pe echipe.
CICLISM — 100 km contra timp pe echipe, șosea — bloc individual, 4000 m urmărire pe echipe, 2000 m tandem, 1000 m cu start de pe loc contra timp.
FOTBAL
GIMNASTICĂ — femei: echipe, individual compus (sol, bîrnă, sărituri, paralele), bărbați: echipe, individual, compus (sol, sărituri, paralele, inele, cal, bară).
HALTERE — 9 categorii
HANDBAL — bărbați

EVOLUȚIA OLIMPICĂ A SPORTULUI ROMÂNESC

I. MEDALII ȘI PUNCTE

Ediția	Număr de medali				Puncte
	Aur	Argint	Bronz	Total	
1952 — Helsinki	1	1	2	4	27,75
1956 — Melbourne	5	3	5	13	92
1960 — Roma	3	1	6	10	77
1964 — Tokio	2	4	6	12	92,50
1968 — Mexico	4	6	5	15	100,50

II. CLASAMENTUL PE NAȚIUNI

Ediția	Țări participante	Locul ocupat de România în clasamentele generate pe națiuni		
		Medaliile de aur	Total medaliile	Puncte
1952 — Helsinki	69	XXIII	XXIII	XXV
1956 — Melbourne	67	IX	XII	XII
1960 — Roma	84	XI	X	X
1964 — Tokio	94	XIV	XII	XII
1968 — Mexico	113	XII	X-XI	XIII

Faptul că echipa masculină de handbal dorește să urce pe podium nu va surprinde pe nimeni. Campionii mondiali au dreptul la această aspirație, chiar și în conjunctura remanierii formației și a remarcabilei creșteri valorice a echipei Iugoslaviei, R.D.G., Ungariei sau R.F.G., manifestată cu prilejul diferitelor turnee internaționale din acest an.

În ordinea sporturilor de echipă, trebuie spus, că voleiul și fotbalul sînt hotărîte nu numai să obțină calificarea pentru Jocurile Olimpice, dar să și demonstreze — printr-un surprinzător „comeback” — poziția lor exactă în ierarhia olimpică. Această pară a fi și ținta echipei de polo pe apă, care vrea să dovedească neîncetătorilor că victoria obținută anul acesta la Hvar asupra echipei Iugoslaviei (campionă olimpică) nu a fost un accident!

În sporturile în care rezultatul echipei se obține prin adăunarea performanțelor individuale ale componenților (cum ar fi gimnastica feminină și masculină, sau pentatlonul modern), tinerii noștri reprezentanți se vor strădui să facă față unor concursuri foarte tari. Mai mult, echipa Eleniei Ceampelea, de pildă, năzuiește chiar la locul 4.

Cu labilitatea performanțelor sale și cu puternicele implicații psihologice la fiecare probă, tirul trebuie să facă eforturi serioase pentru a rămîne la înălțimea tradiției sale în arena olimpică. La probele de pușcă, la pistol viteză sau la talere

aruncate din șanț publicul așteaptă o medalie, precum locuri onorabile pot fi obținute și la pistol precizie sau la skeet.

În sfîrșit, canotajul țîntește un loc pe podium la proba de 2+1, fără a neglija și posibilitățile ambarcațiunilor de 2 și de 4 fără cârmaci.

PE URMELE LIEI



Am început în 1956 cu locul doi la Melbourne în proba individuală de floretă și aș vrea să nu se încheie cu locul 3 pe echipe obținut la Mexico. Nădăduiesc, la 33 de ani, să ocup un loc în formația României și pentru Jocurile de la München, care de a cîncea ediție la care se participă, pe urmele Liei Manoliu. Dar, de data aceasta, cu ajutorul coechipierilor, ambția mea vizează și mai sus!

OLGA ORBAN-SZABO

In afara sporturilor de echipă, care reclamă firește prezența formațiilor integrale, se prevede participarea sportivilor români în limitele numărului total admis de regulamente la box, lupte, scrimă. Eforturile C.N.E.F.S., C.O.R. și ale federațiilor de a pregăti și a trimite la München o imponentă delegație de onoare a sportului românesc, trebuie să fie răsplătite din partea sportivilor înșiși prin intensificarea antrenamentelor, prin concentrarea tuturor resurselor spre atingerea felului propus.

Buna reprezentare la viitoarele întreceri olimpice asigură nu numai sportului românesc, ci și țării întregi, sporul meritat de prestigiu.

Victor BANCULESCU

INTRE MUNTELE TEINE ȘI PARCUL MAKOMANAI

Jocurile de iarnă nu au cîntărit niciodată prea greu în zestre de medaliile a sportului românesc. Abia la ultima ediție de la Grenoble, boberii Ion Panțuru și Nicolae Neagoe — înclinînd o strălucită tradiție românească în acest sport — au cucerit prima medalie olimpică, de bronz.

Acum, în îndepărtata Japonie, la poalele muntelui Teine, pe o pistă pe care au recunoscut-o cu prilejul „săptămîinii preolimpice”, pilotul Ion Panțuru și tovarășii lui de echipă vor încerca să obțină noi performanțe onorabile. La bobul de 2, ca și la cel de 4 persoane, aspirațiile lor vizează locul III-IV, dar — lăsînd modestia la o parte — cu omogenitatea echipajelor (de atîta vreme împreună pe aceleași boburi) și cu sporirea ambițioasă a forței de împingere la start, sîntem convinși că sinăienii nu se vor întoarce cu minimele goale de la Sapporo!

Un singur balon ratat la tir 1-a